

Emil 50 år
Jämför bolån
Miljonjakten
Prenumerera
Sköna rum
Uteliv

REGIONALT

GT
KVP

SPORT

Fotboll
Hockey
Sport
Trav

OM OSS

Annonsera
Expressen i
iPad
Kontakta oss
Om Expressen
Om 71717
Om cookies
Siffror
Sälj tidningen

Hem

Attentat på Liseberg

6 juni, 2013

Av [Kai Martin](#)

Kategori: [Övrigt](#)

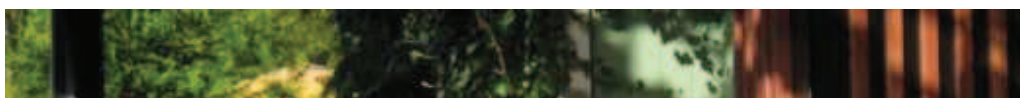
På 70- och 80-talen var det otänkbart. Punk- och new wave-band spelade inte på Liseberg, oavsett scen. Jag vet att Viva, Strasse och Kai Martin & Stick! tackade nej vid något tillfälle, framför allt för att priset vi fick var för uselt, men också för att vår musik inte var nöjesparkinriktad.

Tiderna förändras och vi med den. När Attentat återförenades förra året för albumet "Fy fan!", som kom tidigare i år, visade killarna att energin är intakt och låtskrivandet hade dessutom hittat finurliga vägar, utan att ge avkall på den klassiska Göteborgspunken som Attentat står för.

Det låter helt [enkelt](#) väldigt bra om Attentat 2013.

På Pustervik, den stora återföreningsspelningen i mars, var bandet grymt taggat, inledde på intromusik och ambitiösa scenlösningar, med massor med folk på scen i en del låtar, gästade Silversysstrar och ett batterista som slarmrade igång.

På klubben var det tätt och tufft, Jönssons domptörskonster kom till sin rätta.

Goa gubbar.

Nu på Liseberg är det inte riktigt samma sak.

Gruppen har, i sedvanlig ordning, hetsat rejält för den här spelningen. Liseberg har inte varit sena att haka på. Kravallstaketet fram och bänkarna bort. Det är punk på Liseberg.

När jag kommer en knapp timme innan konsertstart är det glest med folk, först precis innan spelningen [fyller](#) det på och det rejält. Kanske handlar det om tusen personer och det är inte illa. Men känslan var att det skulle vara det dubbla och kanske är det också det som Attentat laddat för.

När bandet kommer på scen är det precis som på Pustervik överladdat. Men Jönssons och hans mannars förhoppningar om omedelbar respons kommer på skam. Kanske är det solen, kanske är det inramningen, kanske är det tusen andra orsaker. Men då Jönsson tittar strängt på oss och vill att vi ska sjunga med och klappa händer, ger det inte den pedagogiska effekten som man kanske kunde hoppas.

Nu står och faller inte Attentat med det. Det är inrepat väl och det låter bra, i låtlistan blandas nya klassiker, som "Occupy Wall Street", och "Rudebeck och Sam" i en god balans. Det är humor och allvar, men mestadels oförskämt kul och att få sjunga med i "Ge fan i mig", fortfarande efter 35 år, är samma tidlösa glädje som då jag sjöng "No future..." tillsammans med publiken på Sex Pistols konsert på Brixton Academy hösten 2007.

Comments are closed.